21.3 BESWAARSKRIF GK POTCHEFSTROOM-DIE BULT TEEN DIE BESLUIT VAN SINODE 2009 OOR DIE VROU IN DIE DIENSTE VAN OUDERLINGE EN PREDIKANT (Artt 33, 36, 245)

A. Ds HS Coetzee stel die Beswaarskrif.

B. **Besluit:** Verdere hantering staan oor in afwagting van besluit tov Rapport Deputate Eenheid in Verskeidenheid (21.1).

C. **Besluit:** Verwys na Spesiale Sinode (Kyk 21.1 Rapport Deputate Eenheid en Verskeidenheid art 245 : Al die tersaaklike Beswaarskrifte handel oor die vrou in die besondere dienste. In die lig daarvan dat die Sinode besluit het dat die saak van die vrou in die besondere dienste 'n wesenlike saak is, word aanbeveel dat al die Beswaarskrifte na die Spesiale Sinode verwys word.

D. **BESWAARSKRIF**

1. Besluit waarteen beswaar gemaak word

Die vergadering besluit volgens die goedgekeurde aanbeveling, 4.2, dat vroue nie in die besondere dienste van predikante en ouderlinge mag dien nie (Acta 2009:666-667). Kyk Bylae vir besonderhede van die besluitnemingsproses.

2. Beswaargrond

Die Sinode het 'n gewetensbindende besluit geneem, slegs volgens die oortuiging van 'n meerderheid, sonder dat afdoende Skrifgronde daarvoor te vinde is.

3. Beredenering

3.1 Die wyse waarop die Sinode tot die besluit gekom het, dui daarop dat die Sinode dit nie moontlik gevind het om 'n bindende uitspraak op duidelike Skrifgronde te lewer nie.

3.2 Na die breedvoerige bespreking deur die Sinode word oorgegaan tot besluitneming. Die aanbeveling van die Deputate in hulle Rapport dat "daar in gehoorsaamheid aan die Skrif" (Deputaterapport 10.15 en 12.10.2) tussen twee opsies gekies word, word nie tot stemming gebring nie.

3.3 In die behandeling van die Deputaterapport het die Sinode geen uitspraak of verbintenis gemaak oor 'n beoordeling van die twee uiteenlopende verklarings-moontlikhede wat rondom sekere Skrifdele in die Rapport uiteengesit is nie: daar is slegs daarvan kennis geneem (Acta:665, 12.10.1).

3.4 Die Sinode het voorts 'n Advieskommissie aangewys "om in die lig van die bespreking en die voorstelle op die tafel die Sinode te adviseer oor die verdere hantering van die saak van die vrou in die diens van ouderling en predikant" (Acta:666). Hierdie Kommissie se aanbeveling (p667, 4.2) aan die Sinode word goedgekeur, naamlik dat die bewoording van die keusemoontlikhede wat in die Deputaterapport voorgestel is, verander word deur die woorde "in gehoorsaamheid aan die Skrif" weg te laat sodat bloot by wyse van stemming gekies moes word ten gunste van of teen die oortuiging dat vroue in die besondere dienste mag dien.

3.5 Deur die goedkeuring van die aanbeveling van die Advieskommissie het die Sinode gekies om nie 'n duidelike uitspraak op grond van die Skrif, dit wil sê "in gehoorsaamheid aan die Skrif" oor die saak te lewer nie, maar om te besluit op grond van die "oortuiging" van die Sinode.

3.6 Die gekose werkswyse dui daarop dat die Sinode, ten spyte van, of miskien juis weens die beskikbaarheid van die resultate van uitvoerige voorafgaande studie, nie duidelike bindende Skrifgronde gevind het waarop 'n besluit oor die saak "in gehoorsaamheid aan die Skrif" geneem kon word nie.

3.7 Omdat die besluit dus bloot volgens die oortuiging van die meerderheid van die Sinodegangers geneem is, sou ‘n volgende Sinode op grond van dieselfde Kommissieverslag tot ‘n ander oortuiging kon kom.

3.8 Na ons mening is die aangewese Skriftuurlike en Gereformeerde benadering om besluite oor beginselsake op grond van duidelike Skrifgegewens te neem of, as daar nie sodanige Skrifgegewens bestaan nie, nie gewetensbindende besluite te neem nie. Hand 15, Rom 14, Rom 16:17-18, Gal 5:1-11, Kol 2, 1 Kor 8 en ons Belydenis (NGB, art 32) leer dat gelowiges nie mekaar se gewetens moet bind oor sake wat nie duidelik en wesenlik tot die geloof in die verlossing van Jesus Christus alleen staan nie.

3.9 Die gevolg van die wyse waarop die besluit geformuleer en geneem is, is dat die Sinode geen motivering vir die besluit dat vroue nie in die besondere dienste van predikant en ouderling mag dien, verskaf nie. Die besluit impliseer egter sonder motivering ‘n voorkeur vir die verklaringsopsies in die tweede kolom van die Deputaterapport. Dat die Sinode egter geen uitdruklike uitspraak oor die aard van die verskil tussen die twee standpunte maak nie, maar bloot daarvan kennis neem (Acta:666, 12.10.3), bring mee dat die Sinode nagelaat het om prinsipiële leiding oor die saak aan die kerkverband te gee.

3.10 Na ons mening kan ‘n Sinode nie met reg ‘n keuse tussen die twee stelle eksegetiese resultate wat in die Deputaterapport uiteengesit is, maak nie, omdat afdoende uitsprake oor die saak nie in die Skrifopenbaring te vinde is nie.

3.11 Daar moet daarteen gewaak word om die Skrif met hierdie vraagstuk te oorvra.

3.12 Die verskille in die Kerkverband oor die vraag of vroue in die ampte van predikant en ouderling mag dien, is na ons mening belangrik, maar nie so belangrik dat dit die eenheid van die Kerk van Christus in gedrang mag bring nie. Verskillende sienings hieroor behoort in liefde geduld te word.

4. Slotsom en versoek aan die Sinode

Die Kerkraad is van mening dat daar na al die jare se studie in die GKSA en wêreldwyd, geen duidelike Skrifmotivering gevind kon word wat so duidelik is dat ‘n gewetensbindende besluit oor die saak van die vrou in die besondere dienste van ouderling en predikant geneem kan word nie. *Gevolglik versoek die Kerkraad die Sinode om die besluit van 2009 dat vroue nie in die besondere dienste van predikant en ouderling mag dien nie, te herroep.*

5. Implikasies van die besluit

5.1 Deur die herroeping van die besluit van 2009 sal die Sinode te kenne gee dat daar geen afdoende Skrifgronde oor die vraag of vroue in die ampte van predikant en ouderling mag dien, en waarmee die gewete gebind kan word, bestaan nie.

5.2 Voorts sal dit meebring dat die kerke self verantwoordelikheid sal moet aanvaar om oor die saak te besluit of vroue in die betrokke gemeentes tot die ampte van predikant en ouderling toegelaat mag word.